

opusdei.org

# Homilia z kanonizacji (6 października 2002)

Słowa, które Jan Paweł II skierował do wiernych uczestniczących we Mszy św. 6 października 2002, podczas której został kanonizowany św. Josemaria.

02-03-2006

Wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi (Rz 8, 14). Te słowa apostoła Pawła przed chwilą wypowiedziane pomagają nam lepiej

zrozumieć znaczenie przesłania  
dzisiejszej kanonizacji Josemarii  
Escrivy de Balaguera. Pozwolił się on  
posłusznie prowadzić Duchowi, w  
przekonaniu, że tylko w ten sposób  
można w pełni spełnić wolę Boga.

Ta podstawowa prawda  
chrześcijańska była stałym tematem  
jego przepowiadania. Nie ustawał  
bowiem w nawoływaniu swych  
synów duchowych do wzywania  
Ducha Świętego, ażeby życie  
wewnętrzne, to znaczy życie relacji z  
Bogiem oraz życie rodzinne,  
zawodowe i społeczne, na które  
składają się drobne doczesne realia,  
nie były oddzielone, lecz stanowiły  
jedną i tę samą egzystencję, *świętą i  
pełną Boga. Znajdujemy Boga  
niewidzialnego - pisał - w rzeczach  
najbardziej widzialnych i  
materialnych* (Rozmowy z ks. Escrivą,  
n. 114). Także dzisiaj nauczanie to jest  
aktualne i pilne. Wierzący, na mocy  
Chrztu świętego, który wciela go w

Chrystusa, wezwany jest do zacieśnienia z Panem nieprzerwanej i żywej relacji.

*Pan Bóg wziął zatem człowieka i umieścił go w ogrodzie Eden, aby uprawiał go i doglądał (Rdz 2, 15).* Księga Rodzaju, jak słyszeliśmy w pierwszym Czytaniu, przypomina nam, że Stwórca powierzył ziemię człowiekowi, aby ją *uprawiał i doglądał*. Działając w różnych dziedzinach tego świata wierzący przyczyniają się do urzeczywistnienia tego powszechnego planu Bożego. Praca i wszelkie inne działania czynione z pomocą Łaski zamieniają się w narzędzia codziennego uświęcenia.

*Bóg - zwykł mówić Josemaria Escriva - jest zawsze, w każdej chwili obecny jest w codziennym życiu chrześcijanina, który posiada wiarę, kiedy pracuje lub wypoczywa, kiedy*

*modli się lub kiedy śpi (Meditaciones, 3 marca 1954).*

Takie nadprzyrodzone rozumienie egzystencji otwiera horyzont niezwykle bogaty w zbawcze perspektywy, ponieważ jedynie w pozornie monotonnym kontekście normalnego życia ziemskiego Bóg staje się bliski nam i możemy współdziałać z Jego planem zbawienia. Dlatego można łatwo zrozumieć to, co stwierdza Sobór Watykański II, że *nauka chrześcijańska nie odwraca człowieka od budowania świata (...), lecz raczej silniej wiąże go z obowiązkiem wypełniania tych rzeczy* (Gaudium et spes 34).

Wynoszenie świata ku Bogu i przemienianie go od wewnątrz - oto, Drodzy Bracia i Siostry, ideał ukazywany przez świętego Założyciela, z którego wyniesienia do chwały ołtarzy radujecie się dzisiaj.

On nadal przypomina wam o potrzebie przewyciężenia lęku przed kulturą materialistyczną, która grozi rozpadem istotnej tożsamości uczniów Chrystusa. Lubił on z mocą podkreślać, że wiara chrześcijańska sprzeciwia się konformizmowi i wewnętrznej bierności.

Idąc jego śladami, szerzcie w społeczeństwie, niezależnie od rasy, klasy, kultury, lub wieku świadomość, iż wszyscy jesteśmy powołani do świętości. Wy sami starajcie się być świętymi pielęgnując ewangeliczny styl pokory i służby, zawierzenia w Opatrzność i ciągłego nadśłuchiwanie głosu Ducha. W ten sposób będziecie *solą ziemi* (Mt 5, 13) i będzie *świeciło wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie* (tamże 5,16).

Oczywiście, dla człowieka, który zamierza wiernie służyć sprawie

Ewangelii, nie zabraknie  
niezrozumienia i trudności. Pan  
oczyszcza i cudowną mocą Krzyża  
kształtuje tych, których wzywa, aby  
Go naśladowali; lecz w Krzyżu -  
powtarzał ten nowy Święty -  
znajdujemy światło, pokój i radość:  
Lux in Cruce, requies in Cruce,  
gaudium in Cruce.

W chwili, kiedy 7 sierpnia 1931 roku  
podczas sprawowania Mszy świętej  
rozległy się w jego duszy słowa  
Jezusa: *gdy zostanę nad ziemię  
wywyższony przyciągnę wszystkich  
do siebie* (J 12, 32), Josemaria Escriva  
zrozumiał jaśniej, iż posłannictwo  
ludzi ochrzczonych polega na  
wynoszeniu Krzyża Chrystusowego  
ponad wszelką rzeczywistość ludzką  
i odczuł w swoim wnętrzu żarliwe  
wezwanie do ewangelizacji  
wszystkich środowisk. Wówczas bez  
wahania przyjął zaproszenie, które  
Jezus skierował do apostoła Piotra, a  
które przed chwilą rozbrzmiało na

tym placu: *Duc in altum!*. Przekazał je całej swojej duchowej rodzinie, ażeby wносиła do Kościoła bezcenny wkład komunii i służby apostołskiej. To zaproszenie obejmuje dzisiaj nas wszystkich *Wypłyn na głębie* - powiada nam boski Nauczyciel - *Zarzućcie sieci na połów* (Łk 5,4).

Do wypełnienia tej ambitnej misji potrzebny jest jednak wewnętrzny wzrost podsycany przez modlitwę. Święty Josemaría był mistrzem w praktyce modlitwy, która uważał za nadzwyczajną "broń" dla odkupienia świata. Zalecał zawsze: *Na pierwszym miejscu modlitwa, potem pokuta, na trzecim miejscu, bardzo 'na trzecim miejscu', działanie* (Droga, n. 82). To nie jest paradoks, lecz wieczna prawda: owocność apostołstwa zależy przede wszystkim od modlitwy oraz intensywnego i stałego życia sakramentalnego. Oto w gruncie rzeczy tajemnica świętości i prawdziwego sukcesu świętych.

Niechaj Pan pomoże wam, drodzy bracia i siostry, w podjęciu tego wymagającego dziedzictwa ascezy i misji. Niechaj wspiera was Maryja, którą Święty Założyciel wzywał często jako *Spes nostra, Sedes Sapientiae, Ancilla Domini!* Niech Matka Boska uczyni z każdego autentycznego świadka Ewangelii, gotowego wnieść wszędzie szczodry wkład w budowę Królestwa Chrystusowego. Bodźcem niechaj będą dla nas przykład i nauczanie świętego Josemarii, tak abyśmy i my na koniec ziemskiego pielgrzymowania mieć udział w błogosławionym dziedzictwie Nieba. Tam, wraz z aniołami i wszystkimi świętymi, kontemplować będziemy oblicze Boga i śpiewać Jego chwałę przez wieczność całą!

**Słowa Jana Pawła II po modlitwie  
Anioł Pański**

Na zakończenie tej uroczystej liturgii,  
pragnę serdecznie pozdrowić  
wszystkich pielgrzymów przybyłych  
z różnych stron świata. Szczególne  
pозdrowienia kieruję do delegacji  
rządowej, licznie zgromadzonych  
osób publicznych i pielgrzymów z  
Włoch, gdzie nowy święty tak wiele  
zdziałał dla dobra dusz i  
upowszechnienia Ewangelii w  
różnych środowiskach.

Serdecznie pozdrawiam  
pielgrzymów francuskojęzycznych  
przybyłych na kanonizację Josemaríi  
Escrivy. Niech będzie wam dane  
odnaleźć w nauczaniu nowego  
Świętego pokarm duchowy,  
potrzebny do codziennego podążania  
drogą świętości. Z serca wam  
błogosławię.

Przedstawiciele licznych delegacji i  
wszystkich przybyłych z krajów  
anglojęzycznych proszę, by wzięli  
sobie do serca słowa nowego

świętego, iż Jezus Chrystus powinien być inspiracją i celem każdego wymiaru waszego życia. Was i wasze rodziny polecam jego wstawiennictwu i proszę o obfite błogosławieństwo dla waszego apostołstwa i waszych dzieł.

Serdecznie pozdrawiam pielgrzymów niemieckojęzycznych, którzy uczestniczą w uroczystościach z okazji wyniesienia do chwały ołtarzy ks. Josemarii Escrivy de Balaguera. Jego słowa i przykład niech was umacniają w dążeniu do świętości. Wypełniajcie swe codzienne obowiązki z miłości do Boga. Niech Bóg was obdarzy pełnią swej łaski!

Pozdrawiam wszystkie oficjalne delegacje, jak również licznych uczestników kanonizacji Josemarii Escrivy, przybyłych z Hiszpanii i Ameryki Łacińskiej. Przyjmując, tak jak Piotr, zaproszenie Jezusa by

wypłynąć na głębię, bądźcie  
apostołami w waszych środowiskach.  
Niech na tej drodze towarzyszy wam  
Najświętsza Maryja Panna i  
wstawiennictwo nowego Świętego.

Pozdrawiam także obecnych tutaj  
uczestników uroczystości mówiących  
w języku portugalskim. Niech święty  
Josemaría będzie przykładem  
wytrwałości w uświęcaniu waszej  
pracy i waszych rodzin. Niech będzie  
pochwalony nasz Pan, Jezus  
Chrystus.

## **Pozdrowienia w języku polskim**

Serdecznie pozdrawiam wszystkich  
członków Opus Dei, czcicieli świętego  
Josemaríi i wszystkich pielgrzymów z  
Polski. Niech jego wstawiennictwo  
będzie dla wszystkich źródłem łask, a  
charyzmat jego życia niech was  
inspiruje na drogach duchowego  
rozwoju. Niech Bóg Wam błogosławi!

Miłość do Najświętszej Maryi Panny była stałym elementem cechującym życie Josemaríi Escrivy i ważną częścią duchowej spuścizny, jaką pozostawił swym duchowym synom i córkom. Zwrócimy się do pokornej Służebnicy Pana, aby za pośrednictwem swego oddanego syna, obdarzyła nas łaską pokornego naśladowania jej w podążaniu wymagającą drogą ewangelicznej doskonałości.

---

pdf | dokument generowany  
automatycznie z [https://  
dev.opusdei.org/pl-pl/article/homilia-z-  
kanonizacji-6-pazdziernika-2002/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/homilia-z-kanonizacji-6-pazdziernika-2002/)  
(08-08-2025)